

De tijd dat het jeugdtheater alleen mierzoete sprookjes vertelde, is al lang voorbij. De jonge theatermaakster Janne Desmet is zelfs niet te beduusd om vogellijkjes te presenteren aan het jonge publiek op het Spinragfestival in Kortrijk.

recensie theater jeugdtheater theater janne desmet spinragfestival vrolijke verhalen over dode stadsvogels

Niet voor gevoelige zieltjes?

Stadsmussen als we zijn, dreigen we er immuun voor te worden. De eend levenloos dobberend op het water in het park? De dode duif, ineengerold tot een bolletje veren op de vensterbank? In het 'beste' geval worden we nog even met afgrijzen vervuld als ze tot roze moes en grijze pluïsjes open gespreid ligt op de rijbaan. Wie ontfermt zich over deze doden?

In een kale bergruimte van de Kortrijkse Stadsschouwburg komt een vreemde vogel binnenvallen. Het is te zeggen, actrice Janne Desmet op haar fiets. Het is te zeggen, een fiets omgebouwd tot de mobiele CSI van de ornithologie: zwaar bepakt met zakken, met daarin een vogelboek, beamer, boormachine, pizzasnijder, een langwerpige doos (die naderhand een funerarium voor vogellijkjes blijkt) én een demagnetiseerspuitbus waarmee Desmet het publiek onschadelijk maakt.

Brutale bek

Ze heeft net een roodborstje buiten op de stoep gevonden. Dood. Het is welhaast een fulltime job geworden, naast haar werk op de vleeswarenafdeling in de Colruyt (sec): dooie vogels begraven. Eerst moesten de bloempotten in haar huis als kerkhof dienen maar dat stonk en zeg nu zelf: zo'n dor vogelpootje dat langs een orchidee omhoog kronkelt, da's toch ook geen zicht? Desmet schuwt de gory details niet, maar doet het met ontwapenend, fel en druk spel zodat het voor het jonge publiekje toch te doen blijft. Ja, er mag zelfs gelachen worden om deze onfortuinlijke vogel die met haar brutale bek en blote billen er niet voor terugdeinst een papa in het publiek te verleiden.

Maar haar interactie met het publiek is doelgericht, haar lessen in de vogelleer zijn niet zomaar: ze is immers op zoek naar een opvolger die haar zware job kan overnemen. Want het sterven zit haar tot hier. Er is maar zoveel dat een mens aankan. Misschien is ze gewoon altijd de verkeerde persoon op het verkeerde moment, of is ze dan toch een pechvogel die het ongeluk aantrekt met haar magnetische straling? 'Vrolijke verhalen over dode stadsvogels' twijfelt op een heerlijke manier voortdurend tussen komedie en tragiek, burleske humor en ontroering.

Gevoelige zieltjes

De voorstelling die normaal gezien een uur duurt, blijkt die namiddag uiteindelijk een half uur uit te lopen. Maakt Desmets losse omgang met het publiek en met haar concept net de charme uit van deze voorstelling, dan is het toch opletten dat dit stuk niet aan spankracht verliest (want de verhaallijn is vrij dun). Maar los daarvan is 'Vrolijke verhalen over dode stadsvogels' een stuk dat - hoe gek het ook klinkt - zijn titel waarmaakt. En wij kijken sindsdien weer met meer mededogen naar geplette duiven en gecrashte roodborstjonkjes. Dan toch een voorstelling voor gevoelige zieltjes!

Liv Laveyne

www.cobra.be